

Deset godina LP Rocka: ‘Kad iskreno i strasno nešto radiš, nema te sile koja te može zaustaviti’

Foto: Marko Gracin

Udruga riječkih rokeri čiji je cilj promicanje rock and rolla i popularne glazbe, širenje glazbene kulture i poticanje mladih na glazbeno djelovanje, obilježava desetljeće rada

U utorak 5. prosinca 2023. bit će točno **deset godina od promocije knjige Velida Đekića »Red! River! Rock!«**. Iako je riječ o iznimno iscrpnom, minuciozno dokumentiranom, pa i beletristički čitljivom dijelu, ono što je taj kapitalni rad o novijoj riječkoj povijesti, o njezinom glazbenom i socijalnom momentu šezdesetih godina prošlog stoljeća potaknuo, moglo bi se definirati – još jednim riječkim fenomenom na području popularne kulture.

Veliki su se naime pomaci dogodili upravo u segmentu koji se do RRR-a nije isticao kao važan, štoviše upravo su glazbenici iz tog doba, ili tog žanrovskog usmjerenja, bili poprilično minorizirani, tako da je val što traje već deset godina tim neobičniji jer je došlo do strukturiranja jednog sasvim osebujnog pa i poprilično neočekivano podžanra.

Đekić je naime dokumentirano ustvrdio da je riječki klub Husar bio jedan od prvih disko klubova u Europi, baš kao i to da su s Uraganima Rijeka i Jugoslavija dobili svoj prvi rock bend. Sve je to danas, baš kao i silno važna knjiga »Red! River! Rock!« dio dokumentirane povijesti, no ono što je inicirala njezina promocija, a da joj nije bila namjera, doslovno je **nevjerojatan rock revival** nastao upravo zbog potrebe, mislilo se jednokratne, u stvaranju idealne zvučne kulise promociji Đekićeve knjige.

– Kad je Velid Đekić završio knjigu, kad je dokumentirao spoznaje o ulozi Rijeke u oblikovanju rock scene tadašnje Europe, kao i njezine kud i kamo veću ulogu u stvaranju te scene unutar socijalističkih zemalja Starog kontinenta, došli smo na ideju kako bi upravo protagonisti te scene, dakle rokeri iz šezdesetih godina prošlog stoljeća trebali i – zasvirati.

Iako ne baš i aktivni na javnim nastupima, svi koji smo se jednom počeli baviti glazbom, nikad to nismo prestali jer je to jednostavno – nemoguće. Tko jednom u glazbu uđe, nikad iz nje ne izlazi. Stoga, ne samo da je svirka na promociji RRR-a bila

dobra, kako se moglo vidjeti bila je i – poletna, emocijama prožeta i nadasve zanesena, sjećaju se događaja od prije točno deset godina **Darko Tolja**, predsjednik **Udruge LP Rock**, kao i tajnik **Damir Komnenović**.

Veliki godišnji koncert u Pogonu

Velike stvari

Oduševljenje koje je izazvala dokumentirana potvrda Velida Đekića, zasigurno najvažnijeg »arheologa« procesa koji su u drugoj polovici prošlog stoljeća oblikovali popularnu kulturu ne samo Rijeke, nego i Jugoslavije u cjelini, ali i **glazba »starih majstora«** potaknuli su proces kojem se malo tko nadao. Strast, radost, znojna i razdragana lica ljudi koji su duboko zašli u drugu polovicu svojih života nagnala je najužu jezgru glazbenika iz šezdesetih da počnu promišljati – nastavak svojih koncertnih aktivnosti.

– U svima se nama probudila želja za svirkom i javnim nastupima. Oduševljenje od 5. prosinca se nastavilo, stalno smo dobivali generacijske poticaje kako bi bilo dobro da se definiraju prostor i vrijeme gdje bi i kad bi nastupali najstariji riječki rock glazbenici. Val iz Husara s RRR-a se naprosto nije dao zaustaviti, a moram priznati da je i nama glazbenicima **ideja o reaktiviranju bila i više nego privlačna**. Uz nas, svakako je bio najvažniji angažman **Saše Sablića** i **Sanjina Kajbe**, tako da je sve moglo početi, sjeća se Tolja.

A kako baš ništa nije slučajno, svega nekoliko dana prije promocije Đekićeve knjige, Andrej Kušeta otvorio je **botel Marinu**, prvi usidreni brod – hotel na obje strane Jadrana, kojem se ideja glazbenika iz šezdesetih, mada je riječ o ljudima generacije Kušetinih roditelja, jako dopala. Pa im je ponudio da s »plesnjacima« mogu startati upravo na njegovom usidrenom hotelu.

– Koje je to oduševljenje bilo! Svima se nama ideja o plesnjacima na Marini jako dopala. Pozicija odlična, u središtu grada, na Rivi, sve je bilo spremno za velike stvari, sjeća se Komnenović.

A »velike stvari« značile su da se dobilo jako brojnu sljedbu, da znojna lica od 5. prosinca nisu bila slučajnost, da generacija koju su nerijetki spremili u stanove, pred televizore ne traživši od nje da se iz te statične pozicije više ikad igdje pomakne, ima više života i želje za zabavom i druženjem ne samo od duplo, nego i više od toga mlađih ljudi, sjeća se Komnenović početaka procesa koji bismo mogli, Đekićevskom manirom, definirati kao River! Rock! Renesansa!

Razgovor s povodom, višesatno prebiranje po procesima koji su rock iz šezdesetih vratili Rijeci kao silno svježi, naprosto novi proizvod, s Toljom i Komnenovićem vodili smo na botelu Marina. On ne samo da je postao **središtem koncertnih aktivnosti**, nego i proba glazbenika koji djeluju unutar udruge LP Rock, osnovane svega nekoliko mjeseci nakon spomenutog antologijskog nastupa.

Tako je to LP Rock radio u pandemiji – bendovi na botelu, publika na kopnu

Isključivo ploče

U povodu desete obljetnice svečane promocije »Red! River! Rock!« na botelu Marina se 5. prosinca s početkom 20 sati organizira Dvoboj DJ-a. Po uzoru na početke, na ono što je obilježilo i Husar prije 66 godina, glazba će se puštati isključivo s ploča.

Moćan proces

Iako, kad je Rijeka u pitanju, mnogi temeljni kamen njezine rock karizme stavljaju u drugu polovicu sedamdesetih, jer prema većinskom razmišljanju transformacija Rijeke počela je s pojavom punka, ne nikako dvadesetak godina starijeg rocka, čemu je u literalnom i filmskom smislu dijelom najprije bio kumovao i sam Đekić, osnivanje udruge LP Rock i tristotinjak koncerata koje je ona organizirala u ovih deset godina pokazali su kako **povijest riječkog rokerskog imidža nije počela u Circolu, nego u Dežmanovoj ulici gdje se bio stisnuo Husar.**

– Generacija kojoj pripada i Đekić se počela jako ozbiljno baviti glazbom, i umjetnošću uopće, krajem sedamdesetih, da bi to svega koju godinu kasnije bi moćan i značajan umjetnički proces. Kako se u tih dvadeset godina dogodio i snažan uzlet medija, pa i određenih sloboda unutra socijalističkog društva, sviralo se tada na brojnim mjestima i uistinu je moglo djelovati kako je povijest popularne kulture počela s punkom i novim valom.

Kad se u Rijeci uistinu rodio rock, svega toga nije bilo. Nisu postojali, ili su bili vrlo rijetki, medijski zapisi o tom vremenu tako da se **stvorio dojam kako do punka u Rijeci ničeg nije bilo. A jeste, itekeko jeste**, što pokazuje i proces koji smo potaknuli te 2013. godine, naglašava Komnenović.

Vratimo se mi ipak u vrijeme današnje, ono koje je prethodilo velikom kovidalnom zastoju. Koliko god se, najviše u procesu nastanka i otvorenja EPK-a, kleli u neke druge i drukčije kulturne procese koji su prema najavama trebali probuditi Rijeku, jako se malo toga na tom valu istinski realiziralo. Mnogi će se, a i to je jedan od riječkih specijaliteta, kleti kako je EPK zaustavljen jer došlo je do pandemije i lockdowna, no upravo će dvojac iz ove naše priče to poreći.

– Ma kakvo stajanje, odmah smo prihvatili situaciju kakva je bila, ali ne da bismo stali sa svirkama, nego da bismo našu glazbu sve većem broju poklonika, koliko ih je u tih nekoliko godina nastalo, pružili ono što najviše vole. Dakako da pritom ne narušimo zdravstveno-sigurnosne principe, sjeća se Tolja.

Što su učinili? Oni su na botelu svirali, ekipa je dolje, na rivi s propisanim međusobnim odmacima plesala. Drugim riječima, a to i jest jedna od najvažnijih poruka Udruge LP Rock – **kad iskreno i strasno nešto radiš, nema te sile koja te može zaustaviti**. Da, pomalo apsurdno, upravo najstariji, upravo oni koje do RRR publikacije javnost i povijest nisu gotovo uopće percipirali, pokazuje se, u »gradu kulture«, kao gotovo jedina koja propagira i širi pop kulturu.

– Vidite, drugi dio priče zbog koje smo se sastali dogodit će se dva dana kasnije, 7. prosinca. Tada u Palachu ide veliki koncert na kojem nastupa čak 14 glazbenika i sastava. Dakako da je također posvećen počecima rocka u Rijeci, ali ono što nas veseli, ono na što smo posebno ponosni činjenica je da smo na svirku, na javne nastupe, **potaknuli i velik broj mladih**, od kojih će neki nastupiti i na našem slavljeničkom koncertu. Nismo se mi, kako stvari stoje, ni slučajno, ni samo za jednu prigodu okupili. Ne, kako se vidi sve se to pretvorilo u našu misiju koja traje, naglašava Komnenović.

Old Rock Festival

Old Rock Festival 2023. deseti je u nizu godišnjih koncerata koje udruga LP Rock priredi jednom godišnje, uz nastup svih svojih aktivnih sastava. Nazivan je bio i Godišnji koncert povodom Dana riječkog rocka. No, nakon Old Stars Rock Festivala u Operi, održanog u povodu otvorenja Rijeke EPK 1. veljače 2020. godine, korona je promijenila mnogo toga, festival je morao izaći na otvoreni prostor, na Gradinu, u ljetno vrijeme te postaje Old Rock Summer Festival Gradina. I tako se ime Old Rock Festival s dodatkom godine održavanja, udomaćilo kao službeni naziv godišnjeg koncerta.

Od samog osnutka 2014. godine, festival je konstanta, ORF je izazov svim glazbenicima da daju najbolje od sebe, da se prikažu u što boljem svjetlu. Izmijeni se tu 14-ak bendova svakog festivala, nastupi 60-ak glazbenika, neki u više bendova iste večeri. Svake godine poneki bend se umori, odustane. No, svake godine pojavi se i neki novi sastav – jer bez podmlatka nema opstanka.

Na 10. ORF-u su tri mlada benda, a tu je i desetak vrlo mladih glazbenika što ulijeva vjeru u opstanak i udruge LP Rock, ali i opstanak rock kulture u Rijeci. Nastupit će 14 bendova, ukupno 64 glazbenika, nekolicina u više bendova.

Održavanje ORF-a sufinancirano je sredstvima zajednice: Grada Rijeke, PGŽ-a, kao i Ministarstva kulture, što potvrđuje da je djelovanje LP Rocka prepoznato i cijenjeno u zajednici.

LP Rock jedini u širem okruženju priređuje rock koncerte i ples uz živu rock glazbu. Također, uz RI Rock, jedan je od rijetkih čuvara imidža Rijeke kao rokerskog grada. Ujedno ORF je poziv svim mladim glazbenicima koji vole rock glazbu da se pridruže na druženjima četvrtkom na Marini i da se uključe u rad Udruge bilo izvođenjem glazbe, bilo podrškom iz publike.

Umjetnost mogućeg

Misiju koja – **ne misli stati**. Zašto i bi, pa i Stonesi, iako im je frontmanu više od osamdeset godina, ne staju, štoviše idu na turneju, zbog čega bi onda stali riječki rokeri?! Zar zbog toga što smo danas skloni Rijeku definirati kao prostor u kojem je skoro sve stalo, kao grad koji živi, u popkulturnom smislu, samo od sjećanja na bolju prošlost? Da, vjerojatno i zbog toga »umjetnost mogućeg« koju propagira LP rock mnoge i nervira?

– Svega i svačeg tu ima. Naravno da nas neki, nama dobro bliski, napadaju, pa i provociraju, no mi se ni u takvim situacijama ne damo isprovocirati. Smireno se odbije napad tako da snagu gubi »agresor«, ne mi volju i strast za postojanjem i nastupanjem, objašnjava nam Tolja.

Pa vrtimo i mi film unazad. Ne dakako na početak šezdesetih jer tada smo tek prvi put zaplakali, nego na 31. siječnja 2020. godine, na noć nakon svečanog otvorenja EPK-a. Iako je u tom povijesno važnom činu sudjelovalo na desetke i desetke domaćih i inozemnih artista, stekao se dojam kako su svi, ili barem oni bolje kondicije i bez VIP statusa, završili u – Operi.

Da, riječ je o klubu nesretne sudbine u prizemlju nekad kultnog kina Partizan, kasnije Teatra Fenice kako je i bio predsocijalistički naziv tog prostora, u kojem su nastupali članovi udruge LP Rock. Bio je to istinski temperamentni, sadržajni višesatni niz nastupa

glazbenika koji su tada izazvali pravi koncertni ushit. Zadnji su završili u programu EPK otvorenja, sjećamo se da stotine i stotine posjetitelja u tri sata u jutro nije željelo napustiti Operu, tražili su biseve i nastavak čarolije.

Da, mislilo se tada, na nekim prevažnim mjestima, kako su LP-ijevci samo simpatični pratitelji silno ozbiljne i važne EPK uloge Rijeke. Da bi nakon nekoliko godina ispalo, kako ćemo svjedočiti 5. i 7. prosinca 2023., kako su oni, skoro jedini, preživjeli. Kako se ne daju i kako su **na svom valu privukli i odgojili neke sasvim nove, poprilično mlade bendove.**

– Mi opstajemo jer nas vode strast i želja za druženjem, želja da nam bude lijepo, želja da ovom gradu koji sve više gubi samopouzdanje vratimo vjeru u vlastitu važnost, da upravo svojim radom pokažemo kako je vrijeme da se i drugi probude. Ne, ne moraju našim tragom ni putem, neka odaberu svoj, važno je samo krenuti, zaključili su Komnenović i Tolja.

Da, važno je samo krenuti. I ne stati punih deset godina. Pa će se i 7. prosinca u Palachu već – dogoditi. **Rock! River! – forever!**

LP Rack

IZVOĐAČI NA 10. ORF

1. Raspad sistema

- “Šteta”, Borna Turina/ Lana Hlaban/ Borna Turina, 2023.
- “Zvoni mi telefon”, Borna Turina/ Lana Hlaban/ Borna Turina, 2023.

2. Kožne jakne

- “Kožna jaketa”, Teo Kažoki/ Igor Lesica/ Teo Kažoki, 2023.
- “Ive si ju vide”, Igor Lesica/ Antonija Matić/ Igor Lesica i Roko Bačić, 2019.

3. The River Sharks

- “North Side Gal”, JD MC Pherson
- “Jump, jive and wail”, Luis Prima, 1956.

4. Grupa Exodus

- “Long Train”, verzija The Doobie Brothers, 1973.
- “Cray to me”, verzija Solomon Burke, 1962.

5. Stane Band

- “Bam-bam-babalu-bam”, Grupa MI, 1970.
- “My Girl Josephine”, Fats Domino, 1960.

6. Arcamivida

- “The Stranger Kon Tiki”, Crompton/Jones/Carr, verzija The Shadows 1961.
- “Last Time”, M. Jagger/K. Richards, verzija Rolling Stones 1965.

7. Grupa Grejs

- “Memphis Tennessy”, Chuck Berry, 1959., verzija Elvis Presley 1969.
- “Let’ stick together”, Bryan Ferry, 1976. izvode originalnu verziju

8. Altered Taste up

- “Intro” (instrumentalni uvod), Ivan Komnenović
- “The Sun”, Ivan Komnenović i Cristian Tonsi, 2023.
- “Every war is lost”, Ivan Komnenović, 2023.

9. Midnight band

- “Stuck In The Middle With You”, Gerry Rafferty i Joe Egan, 1973.
- “Sweet Home Alabama”, Ed King, Gary Rossington, Ronnie Van Zant, 1974.

10. Grupa Pan

- “Teach Your Children”, Graham Nash, 1968., verzija Crosby/ Stills/ Nash&Young, 1970.
- “That’a All Right (Mama)”, Arthur Crudup, 1946. verzija Elvis Presley, 1954.

11. ŠtoKaj-Rock

- “Mary Jane”, Tom Petty, verzija 1993. s albuma “Greatest Hits”
- “Rockin in the free World”, Neil Young, verzija 1989. s albuma “Freedom”

12. LED Flash

- “100 na sat”, Miroslav Cvitanović Mima, 2021.

– “Pleši srećo”, Miroslav Cvitanović Mima, 2023.

13. Ne, ti si!

– “Fire”, Jimmy Hendrix, 1967.

– “Purple Haze”, Jimmy Hendrix, 1967.

14. Old School Band

– “Dok se tvoje tijelo vidi”, Ivan Langer

– “Kreni, kreni prema meni”, Zoran Kostić i Nebojša Antonijević